

Kohtuasi C-120/24**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

15. veebruar 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu kõrgeim halduskohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

14. veebruar 2024

Apellant ja esimeses kohtuastmes kaebuse esitaja:

„Unigames“ UAB

Vastustaja mõlemas kohtuastmes:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Leedu kõrgeim halduskohus)

MÄÄRUS

14. veebruar 2024

[...]

Leedu kõrgeima halduskohtu [...] koda laiendatud koosseisus [kohtu koosseis] on kirjalikus apellatsioonimenetluses peetud istungil läbi vaadanud haldusastja, mis puudutab apellandi, osaihingu Unigames apellatsioonkaebust Vilniaus apygardos administracinis teismas'e (Vilniuse regionaalne halduskohus, Leedu) 10. augusti 2022. aasta kohtuotsuse peale haldusastjas, milles apellant [...] oli esitanud kaebuse vastustaja, Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos'e (Leedu Vabariigi rahandusministeeriumi juures tegutsev hasartmängude järelevalve amet) vastu, paludes tühistada korralduse.

Kohtu koda laiendatud koosseisus

tuvastas:

I.

- 1 Käesolev asi puudutab vaidlust, mille pooled on apellant, osahing Unigames, kellele on antud B-kategooria automaatidega hasartmängude korraldamise luba nr 0118 (edaspidi „apellant“), ja vastustaja, Leedu Vabariigi rahandusministeeriumi juures tegutsev hasartmängude järelevalve amet (edaspidi „vastustaja“ või „amet“), ning mis käsitleb ameti direktori 19. mai 2021. aasta korraldust nr DIE-314 UAB „Unigames“ plaanivälise erikontrolli kohta, mis viidi läbi vastavalt 14. oktoobri 2021. aasta kontrollimiskorraldusele nr PT-36-(7.3) (Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3); edaspidi „korraldus“).

Õiguslik raamistik. Euroopa Liidu õigus

- 2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (kodifitseeritud tekst) (edaspidi „direktiiv 2015/1535“) artikli 5 lõikes 1 on sätestatud:

„1. Piiramata artikli 7 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest asjaomase standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

Asjakohasel juhul edastavad liikmesriigid komisjonile samaaegselt oluliselt ja otseselt asjaga seotud põhiliste õigusnormide tekstid, kui see on vajalik tehniliste eeskirjade eelnõu mõju hindamiseks ja kui seda ei ole varem edastatud.

Liikmesriigid edastavad komisjonile tehniliste eeskirjade eelnõu käesoleva lõike esimeses ja teises lõigus nimetatud tingimustel uuesti, kui nad teevad sellesse muudatusi, mis oluliselt muudavad eelnõu reguleerimisala, lühendavad algselt planeeritud rakendamise ajakava, lisavad spetsifikatsioone või nõudeid või teevad viimati nimetatuid rangemaks.

[...].“

- 3 Direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktis b on mõiste „teenus“ määratletud kui „infoühiskonna iga teenus ehk kõik vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel ning tavaliselt tasu eest osutatavad teenused;

käesoleva mõiste puhul tähendab:

- i) „vahemaa tagant“, et teenust osutatakse ilma poolte üheaegse kohalolekuta,
- ii) „elektroonilisel teel“, et teenus saadetakse lähtepunktist ja võetakse sihtkohas vastu elektrooniliste andmetöötlus- (sh pakkimisseadmete) ja säilitusseadmete abil ning see saadetakse, edastatakse ja võetakse vastu täielikult juhtmete või raadio kaudu, optiliselt või muude elektromagnetiliste vahendite abil,
- iii) „teenusesaaja isikliku taotluse alusel“, et teenust osutatakse andmeedastusena isikliku taotluse alusel.

Käesoleva mõiste alla mittekuuluvate teenuste näidisloetelu on sätestatud I lisas“.

- 4 Direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti e kohaselt tähendab „teenuseid puudutav eeskiri“ „üldist laadi nõude[i]d, mis puudutavad teenuste pakkumisele juurdepääsu ja nende pakkumist punkti b tähenduses, eelkõige aga teenusepakkujat, teenuseid ja teenuste tarbijat puudutavad sätted, välja arvatud sätted, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid.

Käesoleva mõiste puhul:

- i) peetakse eeskirja konkreetselt infoühiskonna teenustele suunatuks, kui selle põhjenduste või regulatiivosa kõigi sätete või mõne üksiksätte konkreetses eesmärgiks on reguleerida nimetatud teenuseid otsesel ja sihikindlal viisil,
 - ii) eeskirja ei peeta konkreetselt infoühiskonna teenustele suunatuks, kui see puudutab nimetatud teenuseid ainult kaudselt ja juhuslikult“.
- 5 Mõiste „tehnilised eeskirjad“ on määratletud direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktis f kui „tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 7.

De facto tehniliste eeskirjade hulka kuuluvad:

- i) liikmesriigi õigus- ja haldusnormid, milles osutatakse kas tehnilistele spetsifikatsioonidele, muudele nõuetele või teenuseid puudutavatele eeskirjadele või ametiala- või tegevusjuhistele, milles omakorda osutatakse tehnilistele spetsifikatsioonidele, muudele nõuetele või teenuseid puudutavatele eeskirjadele ning mille järgimine lubab oletada vastavust eespool nimetatud õigus- ja haldusnormidega kehtestatud kohustustele,
- ii) vabatahtlikud kokkulepped, mille puhul ametiasutus on üks lepinguosaline ja mis üldistes huvides näevad ette tehniliste spetsifikatsioonide, muude nõuete

või teenuseid puudutavate eeskirjade järgimise, välja arvatud riigihangete pakkumistingimused,

iii) tehnilised spetsifikatsioonid, muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, mis on seotud toodete või teenuste tarbimist mõjutavate fiskaal- või finantsmeetmetega, soodustades selliste tehniliste spetsifikatsioonide, muude nõuete või teenuseid puudutavate eeskirjade järgimist; siia ei kuulu siseriiklike sotsiaalkindlustussüsteemidega seotud tehnilised spetsifikatsioonid ega muud nõuded.

Kaasa arvatakse liikmesriikide nimetatud asutuste kehtestatud tehnilised eeskirjad, mis esitatakse loetelus, mille koostab ja asjakohasel juhul ajakohastab komisjon artiklis 2 osutatud komitee töö raames.

Selle loetelu muutmisel kasutatakse sama menetlust“.

Õiguslik alus. Riigisisene õigus

- 6 Leedu Vabariigi hasartmänguseaduse (Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas) (20. mai 2021. aasta seaduse nr XIV-337 redaktsioonis, mis on käesolevas haldusasjas kohaldatav; edaspidi „hasartmänguseadus“) artikli 10 lõikes 19 on sätestatud: „Leedu Vabariigis on keelatud ajendada osalema hasartmängudes, levitades teavet või tehes mis tahes vormis ja viisil veenmistoiminguid, sealhulgas eriüritusi, proovimänge, reklaami, allahindlusi, kingitusi ja pakkudes muid samalaadseid stiimuleid, mida hasartmängukorraldaja ise korraldab, et ajendada osalema hasartmängudes või kaughasartmängudes.“
- 7 Hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 redaktsioonis, mis kehtis kuni 20. mai 2021. aasta seadusega tehtud muudatuseni (21. mai 2015. aasta seaduse nr XII-1734 redaktsioonis), oli sätestatud, et „Leedu Vabariigis on keelatud ajendada osalema hasartmängudes sel teel, et:
 - (1) mängijale antakse õigus saada hasartmängukorraldajalt kingitusi kohe või teatava aja jooksul pärast hasartmängus osalemist;
 - (2) korraldatakse mängu või võistlusi, proovimänge, loteriisid ja muid üritusi, mis ajendavad osalema hasartmängudes, sealhulgas kaughasartmängudes väljaspool hasartmängukohti või hasartmängukorraldaja veebisaiti“.

Faktilised asjaolud

- 8 Apellandi veebisaiti <https://uniclub.lt/> kontrollides jäädvustasid ameti kontrollitoimkonna spetsialistid järgmise informatsiooni: „Spearheadi plahvatus 43 uut mängu!“, „ELK automaadid. 25 mänguautomaati!“, „Kõige kuumemad mängud“, „Turboväljamaksed. Väljamakse sekunditega!“, „24/7 deposiidid/väljamaksed. Revolüt on siin“, „Vali rohkem kui 1000 kasiinomängu hulgast“, „[...] klõpsa panusekonstruktori pakkumisele ja kombineeri samadel matšidel eri sündmusi! Meiega saab seda kasutada paljude

spordialade ja kombinatsioonide jaoks! [...]“; „Cash out! Väljamakse enne matši lõppu!“; „Meid eristab teistest meie kogemus, mugavus, kvaliteet ja innovatsioon“; „Meie hasartmänguportaal on äärmiselt mugav ja lihtne kasutada. Kõik on kujundatud nii, et saaksid lõõgastuda ja meeldivalt aega veeta“; „Kasiinomängud tipparendajatelt“; „Kiired deposiidid ja väljamaksed“ jne. Vastustajad lugesid selle informatsiooni hasartmängus osalema ajendamise keelu (hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19) rikkumiseks.

- 9 Apellandi plaanivälisel kontrollimisel, milleks oli teinud ettepaneku ameti direktor, ilmnisid eeskirjade eiramised ja seetõttu võeti vastu korraldus [...], milles: 1) leitakse, et appellandi toimepandud rikkumist ei ole korralduse tegemise kuupäevaks heastatud, sest appellandi veebisaidil on jätkuvalt avaldatud informatsioon, mille eesmärk on juhtida tähelepanu appellandi pakkumisele ja ajendada osalema hasartmängudes reklaamivate väljendite või sõnade abil või mille eesmärk on juhtida tähelepanu appellandi usaldusvärsusele, appellandi veebisaidi eksklusiivsusele või appellandi teenuste omadustele, mis kujutab endast hasartmängus osalema ajendamise keelu (hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19) rikkumist; 2) leitakse, et appellandi veebisaidil 13. oktoobrist 2021 [...] kuni 3. veebruarini 2022 salvestatud ja avaldatud teave ajendas appellandi veebisaidi külastajaid osalema kaughasartmängudes, mistõttu on rikutud hasartmänguseaduse artikli 10 lõiget 19; 3) kinnitatakse komisjoni järeldust ja määratud appellandile komisjoni tuvastatud rikkumise eest trahv summas 12 662 eurot; 4) hoiatatakse appellanti, et tuvastatud rikkumise tõttu võidakse B-kategooria mänguautomaatide käitamise tegevusluba peatada; 5) kohustatakse appellanti heastama rikkumine 20. juuniks 2022; ning 6) teatatakse appellandile, et ta on kohustatud maksma vastustaja määratud trahvi riigieelarvesse kolme kuu jooksul alates korralduse kättesaamisest [...]. Korralduse edasikaebamise korral tuleb trahv maksta kolme kuu jooksul alates kuupäevast, mil kaebust rahuldamata jättev kohtuotsus jõustub.
- 10 [...] [korduv teave]
- 11 Esimese astme kohus jättis 10. augusti 2022. otsusega ameti seisukoha muutmata ning appellandi kaebuse rahuldamata. Kohus ei nõustunud appellandi väidetega, et hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 vastuvõtmisel on rikutud menetluskorda – kohus leidis, et hasartmängus osalema ajendamise keeld ei ole hasartmänguseaduses uus lisandus, sest seadus sisaldas seda ja see kehtis enne hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 muutmist, vaid selle keelu sõnastus oli seotud hasartmängus osalema ajendamise konkreetsete keelatud viisidega ja vahenditega. Kohus järeldas, et Leedu standardiamet (Lietuvos standartizacijos departamentas) ei olnud kohustatud teavitama Euroopa Komisjoni vastavalt direktiivi 2015/1535 nõuetele, enne kui seadusandja võttis vastu hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 muudatuse, ning lükkas seepärast põhjendamatus tõttu tagasi appellandi argumendid selle kohta, et hasartmänguseaduse artikli 10 lõiget 19 ei saa tema suhtes kohaldada.

- 12 Apellatsioonkaebuses palub apellant esimese astme kohtu otsuse tühistada ja teha uus kohtuotsus, millega rahuldatakse apellandi kaebus ja tühistatakse korraldus.
- 13 Vastuses apellandi apellatsioonkaebusele palub vastustaja [...] jätta apellatsioonkaebus rahuldumata ja esimese astme kohtu otsus muutmata.

Kohtu koda laiendatud koosseisus

leiab:

II.

- 14 Võttes arvesse, et pärast hasartmänguseaduse muutmist ei teatatud Euroopa Komisjonile, et vastu on võetud hasartmängus osalema ajendamise keelu ette nägeva artikli 10 lõike 19 uus redaktsioon, tekib käesolevas halduskohtumenetluses küsimusi seoses direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f ja artikli 5 lõike 1 tõlgendamisega käesoleva juhtumi asjaoludel. [...] [Leedu kõrgeima halduskohtu kohustus taotleda ERTL artikli 267 kolmanda lõigu alusel eelotsust]

Hasartmänguseaduse artikli 10 lõikes 19 ette nähtud regulatsiooni kvalifitseerimine „tehniliseks eeskirjaks“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses

- 15 Direktiivi 2015/1535 artikli 5 lõike 1 esimese lõigu kohaselt tuleb liikmesriikidel edastada viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud selles lõigus viidatud juhtudel. See eelneva teavitamise kohustus on kohaldatav üksnes siis, kui eelnõu esemeks on tehnilised eeskirjad sama direktiivi artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses (Euroopa Kohtu 3. detsembri 2020. aasta otsus *Star Taxi App SRL*, C-62/19, EU:C:2020:980, punkt 58). Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei saa juhul, kui liikmesriik ei täida sellise eelnõu eelneva edastamise kohustust, asjaomasele „tehnilisele eeskirjale“ tugineda eraõiguslike isikute vastu kriminaalmenetluses (vt Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 84) ega eraõiguslike isikute vahelises vaidluses (vt Euroopa Kohtu otsus *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika). Seda arvesse võttes on käesolevas haldusasjas kõigepealt vaja kindlaks teha, kas niisugune säte nagu hasartmänguseaduse artikli 10 lõige 19 (käesolevas asjas kohaldatavas redaktsioonis) kujutab endast „tehnilist eeskirja“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses.
- 16 Direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktis f on nimetatud nelja tehniliste eeskirjade kategooriat: 1) „tehniline spetsifikatsioon“, 2) „muud nõuded“, 3) „teenuseid puudutavad eeskirjad“ ja 4) „liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise“. Eelotsusetaotluse esitanud kohtukojal laiendatud koosseisus ei ole kahtlust, et hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 asjasse puutumas redaktsioonis sätestatu ei

kuulu käesoleval juhul kategooriatesse „tehniline spetsifikatsioon“ või „muud nõuded“, kuna esimesel juhul peab riigisisene meede viitama tootele või selle pakendile ning teisel juhul peab selles olema ette nähtud tingimus, mis võib oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist (vt Euroopa Kohtu 28. mai 2020. aasta otsus *Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości*, C-727/17, EU:C:2020:393, punktid 32, 36 ja 40 ning seal viidatud kohtupraktika). Kuna käesolevas kohtuasjas tõstatatud küsimus ei puuduta tooteid, on jäänud kahtluse alla, kas käesolevas haldusasjas vaidluse all olevat riigisisese õiguse sätet saab kvalifitseerida „teenuseid puudutavaks eeskirjaks“ või „liikmesriigi õigusnormiks, mis keelab teenuse pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise“, sest vaidlusalused riigisisese õiguse sätted võivad olla sisuliselt seotud hasartmängude korraldamise teenustega, mille suhtes kehtib niisugustes hasartmängudes osalema ajendamise keeld, või käsitatavad kui keeld hasartmängus osalema ajendava iseseisva tegevuse suhtes, mis kujutab endast hasartmängukorraldaja ühepoolset tegevust ja ei vasta direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktis b ette nähtud „teenuse“ tingimustes ette nähtud kriteeriumile, sest seda ei osutata „teenusesaaja isikliku taotluse alusel“.

- 17 Kuna direktiiviga 2015/1535 tunnistati kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, ning direktiivi 2015/1535 asjakohastel sätetel on sisuliselt sama kohaldamisala nagu oli direktiivi 98/34/EÜ asjakohastel sätetel, on seda direktiivi käsitlev Euroopa Kohtu praktika põhimõtteliselt kohaldatav ka direktiivi 2015/1535 suhtes (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 17. juuni 2021. aasta otsus *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited*, C-597/19, EU:C:2021:492, punkt 107 ja seal viidatud kohtupraktika). Euroopa Kohus on Saksamaal hasartmängude suhtes kohaldatavaid eeskirju hinnates juba selgitanud, et teatavaid sätteid hasartmänge puudutavas [Saksamaa] liidumaade kokkuleppes saab lugeda „teenuseid puudutavaks eeskirjaks“, kuna need käsitlevad mõnd „infoühiskonna teenust“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 2 tähenduses. Nende sätete hulka kuulub hasartmänge puudutava liidumaade kokkuleppe § 4 lõikes 4 sätestatud keeld pakkuda hasartmänge internetis, § 25 lõikes 6 loetletud erandid sellest keelust, § 21 lõikes 2 ette nähtud piirangud pakkuda spordikihlvedusid elektrooniliste sidevahendite kaudu, samuti § 5 lõikes 3 sisalduv keeld levitada hasartmängude reklaame internetis või sidevahendite kaudu (vt Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta otsus *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 75). Eelotsusetaotluse esitanud kohtukoda laiendatud koosseisus märgib, et Leedu Vabariigis ei ole hasartmängude pakkumine (korraldamine) internetis keelatud, kuid ei ole lubatud mis tahes vormis ja mis tahes vahenditega levitada teavet või teha veenmistoiminguid, et ajendada sellistes hasartmängudes osalema. Selles aspektis on riigisisese õiguse sätetes nähtud ette hasartmänguteenuse osutamise tingimused ja kehtestatud hasartmänguteenuste reklaami keeld.
- 18 Käesoleva juhtumi asjaolusid arvesse võttes tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtukojal laiendatud koosseisus küsimus, kas hasartmänguseaduse artikli 10 lõikes 19 sätestatud regulatsioon võib, niivõrd kui see puudutab

hasartmängukorraldaja veebisaidil avaldatud teavet, kvalifitseeruda „tehniliseks eeskirjaks“, kuna see kuulub kategooriasse „teenuseid puudutavad eeskirjad“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti e tähenduses. On tõsi, et mõiste „tehnilised eeskirjad“ hõlmab üksnes niisuguseid eeskirju, mis on seotud infoühiskonna teenustega, s.o vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel osutatavate teenustega (vt Euroopa Kohtu 20. detsembri 2017. aasta otsus Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punkt 27). Käesoleva juhtumi asjaoludel aga on jäänud kahtlus, kas hasartmänguseaduse artikli 10 lõikes 19 sätestatud regulatsioon, niivõrd kui see puudutab hasartmängukorraldaja enda veebisaidil avaldatud teavet, vastab tegelikult kõikidele „teenuse“ tingimustele direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses. Kui pidada silmas, et hasartmängukorraldaja osutab oma veebisaidil külastajale hasartmänguteenust, on loomulik, et sellel veebisaidil on asjakohane teave hasartmängu kohta, sealhulgas teave, mis ajendab külastajat hasartmänguteenust ostma. Nendel asjaoludel on eelotsusetaotluse esitanud kohtukojal laiendatud koosseisus kahtlusi, kas see, et isik külastab hasartmängukorraldaja veebisaiti, mis sisaldab teatavat teavet hasartmängude kohta, et osta kõnealust hasartmänguteenust, tähendab, et seda teenust osutatakse asjaomase isiku palvel andmete edastamise teel, s.o „teenusesaaja isikliku taotluse alusel“.

- 19 Seepärast peab kohtu koda laiendatud koosseisus vajalikuks paluda Euroopa Kohtult selgitust, kas niisugune riigisisene õiguse norm, nagu on sätestatud hasartmänguseaduse artikli 10 lõikes 19, kujutab endast „tehnilist eeskirja“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses, kuna see on seotud hasartmängukorraldaja veebisaidil avaldatud teabega hasartmängude kohta.

Riigisisene seadusandlik praktika, kui eeskirja muudatusest ei teatata Euroopa Komisjonile

- 20 Kui vastus esimesele küsimusele kinnitab, et hasartmänguseaduse artikli 10 lõige 19 kujutab endast tegelikult „tehnilist eeskirja“, on käesolevas asjas oluline ka küsimus, kas sellest oleks tulnud direktiivi 2015/1535 artikli 5 lõike 1 kohaselt teatada. Euroopa Kohus on oma praktikas selgitanud, et selleks et liikmesriigi uut õigusakti peetaks tehniliseks eeskirjaks, millest tuleb teatada direktiivi 98/34 alusel, ei või see uus õigusakt piirduda ainult olemasolevate tehniliste eeskirjade, millest komisjoni on nõuetekohaselt teavitatud, uuesti sätestamisega või asendamisega ilma sinna uusi tehnilisi spetsifikatsioone ja teisi uusi või lisanõudeid lisamata (vt seda Euroopa Kohtu 20. detsembri 2017. aasta otsuses Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika). On oluline, et liikmesriigi ettevõtjad saaksid teada teise liikmesriigi koostatud tehniliste eeskirjade eelnõudest ja nende ajalisest ja territoriaalsest kohaldamisalast, et neil oleks võimalik teada saada nende suhtes kehtima hakata võivate kohustuste ulatusest ja valmistuda nende tekstide vastuvõtmiseks, kohandades vajaduse korral aegsasti oma tooteid või teenuseid (vt Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta otsus Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 83). Kohtu koda laiendatud koosseisus märgib, et kuni 1. juulini 2021 kehtinud hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 sõnastuses sisaldunud keelul oli piiratud

kohaldamisala, mida, olgugi et seda ei ole territoriaalses ega ajalises osas muudetud, on järgnenud muudatustega oluliselt revideeritud. Kuni 1. juulini 2021 kehtinud seaduse redaktsioon hõlmas sõnaselget keeldu korraldada mängu või võistlusi, proovimänge, loteriisid ja muid sündmusi, mis ajendavad osalema hasartmängudes, sealhulgas kaughasartmängudes väljaspool hasartmängukohti või hasartmängukorraldaja veebisaiti. Niiviisi sõnastatud keeld aga ei hõlmanud pelgalt hasartmänge käsitleva teabe avaldamist hasartmängukorraldaja veebisaidil, mis tähendab, et hasartmänguseaduse artikli 10 lõike 19 uus sõnastus piiras kliendi kaasamisel põhinevate turundusmeetmete kasutamist ja seega laiendas varem kohaldatud hasartmängudes osalema ajendamise keeldu ulatust.

- 21 Seepärast on kohtu kojal laiendatud koosseisus kahtlusi seoses sellega, millised tagajärjed tulenevad riigi haldus- ja kohtuasutuste töös järeldusest, et liidu õigusest tulenevat tehnilistest eeskirjadest teatamise kohustust on seadusandlikus menetluses eiratud, nagu käesoleval juhul, kui selle seaduse muudatused kujutavad endast „tehnilist eeskirja“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses [...]. Kohtu koda laiendatud koosseisus küsib, kas direktiivi 2015/1535 tuleb tõlgendada nii, et sellise riigisisese õigusakti nagu hasartmänguseadus, mille sätetest tuleb direktiivi 2015/1535 artikli 5 lõike 1 kohaselt teatada, kui neid peetakse sama direktiivi artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses „tehnilisteks eeskirjadeks“, sättele ei saa tugineda ettevõtjate vastu haldusõigusrikkumise eest vastutuse tuvastamise menetluses, kui tehniliseks eeskirjaks peetavasse sättesse tehtud muudatustest ei ole teatatud, kuid seaduse tekstist selle varem vastu võetud redaktsioonis on teatatud.
- 22 Nendel asjaoludel on selleks, et hajutada kahtlused, mis on tekkinud käesolevas vaidluses kõne all olevate õigussuhete seisukohast asjasse puutuvate Euroopa Liidu õigusnormide tõlgendamise ja kohaldamise suhtes, paluda kõnealuseid Euroopa Liidu õiguse sätteid tõlgendada Euroopa Kohtul. Vastus käesoleva kohtumääruse resolutsioonis sõnastatud küsimustele on käesolevas asjas määravalt tähtis, sest see võimaldaks muu hulgas teha kindlaks Euroopa Liidu õigusnormide tegeliku sisu ja tagada liidu õiguse esimuse.

Nendel kaalutlustel [...], [...] [viide menetlusnormidele] kohtu koda

määrab:

[...] [standardne protseduuriline sõnastus]

Euroopa Liidu Kohtult taotletakse eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas niisugune riigisisene õigusnorm, nagu on sätestatud Leedu Vabariigi hasartmänguseaduse (Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas) artikli 10 lõikes 19, kujutab endast „tehnilist eeskirja“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses, kuna see puudutab hasartmängukorraldaja veebisaidil avaldatud teavet hasartmängude kohta?

2. Kas direktiivi 2015/1535 tuleb tõlgendada nii, et sellise riigisisese õigusakti nagu Leedu Vabariigi hasartmänguseadus, mille sätetest tuleb direktiivi 2015/1535 artikli 5 lõike 1 kohaselt teatada, kui neid peetakse sama direktiivi artikli 1 lõike 1 punkti f tähenduses „tehniliseks eeskirjaks“, sättele ei saa tugineda ettevõtjate vastu haldusõigusrikkumise eest vastutuse tuvastamise menetluses, kui tehniliseks eeskirjaks peetavasse sättesse tehtud muudatustest ei ole teatatud, kuid seaduse tekstist selle varem vastu võetud redaktsioonis on teatatud?

[...]

[...]

[standardne protseduuriline sõnastus ja kohtu koosseis]

TÖÖDOKUMENT